

nesker, der står med det her problem, vil kunne stå med al deres gode vilje, men ingen udsigt til at blive behandlet.

Jeg skal sige til hr. Vibjerg fra Venstre – måske mere som noget folkeoplysende – og dette er dermed også et svar til hr. Kristian Thulesen Dahl, at de, der er velbevandret i den politiske virkelighed, vil vide, at SF aldrig har haft noget imod private organisationer på det private område. Jeg vil næsten sige tværtimod. Der, hvor vores skillelinje går – det synes jeg også ordførerne for Venstre og Dansk Folkeparti skulle lægge mærke til – er ved mennesker, der ønsker at gå ind i social- og sundhedsmæssige opgaver med den hensigt at tjene penge. Dem er vi meget skeptiske over for, dem er vi meget forsigtige over for.

Men når vi taler om frivillige organisationer, der er udsprunget af et folkeligt engagement, det være sig af kristelig eller social eller anden art, så har vi en afgrundsdyb respekt for dem. Vi har støttet dem. Jeg tror ikke, nogen af de to ordførere vil være i stand til at komme i tanke om ét eksempel, hvor SF har været skeptisk over for den type privat virksomhed, men det har jo intet at gøre med den ideologiske privatiseringsdebat, der var under forrige punkt i debatten. Der er en afgrund til forskel på mennesker, der ud fra et socialt engagement kaster sig ind i en sag, og så mennesker, der kaster sig ind i en sag, fordi de vil have et nyt marked for over-skud.

Jeg kan så se, at Venstre er lidt delt i spørgsmålet om skattefinansiering. Jeg har bemærket, at bl.a. hr. Helge Sander i Kristeligt Dagblad den 12. oktober har foreslået, at tipsmidlerne *skulle* betale, men jeg antager, at det er et udtryk for, at Venstre har en debat på det her punkt.

Jeg skal sige til hr. Brian Mikkelsen, der mente, det hører hjemme i det nuværende sundhedssystem, at det synes jeg er en af den type udsagn, man ikke kan bruge til ret meget, for hr. Brian Mikkelsen ved formentlig også, at det vil betyde, at der i en ganske betydelig periode ikke vil være noget tilbud til de personer, der er ramt af ludomani. Sådan er det bare, og det er lidt underligt at kunne kaste det fra sig med en bemærkning, der ikke har særlig megen berøring med virkeligheden.

Jeg hørte også De Konservative sådan, at man privatiserede helt derud, hvor man sagde: Vi skal alle sammen være opmærksomme på vores familie og venner. Javel, det er sandelig også et af de forpligtende udsagn. Efter at hr. Brian

Mikkelsen har sagt det fra Folketingets talerstol, vil der formentlig være en helt anden opmærksomhed i familierne! Det er jo, synes jeg, at svigte, så det brager, at nøjes med den type helt, helt uforpligtende udsagn. Hr. Brian Mikkelsen sagde også, at folk skal tilbydes behandling, men vendte sig så i øvrigt mod det forslag, der tilbyder dem behandling. Jeg ved ikke, hvor radikal man kan være i De Konservative. Jeg opfatter det som svigt i forhold til den diskussion, vi har haft.

Jeg skal også takke Det Radikale Venstre for tilslutningen. Der var meldingen også, at det, vi stod foran, var en praktisk vej: Hvordan finder vi en finansiering på det her forslag?

Jeg forstod også, at hr. Bruno Jerup ud over det lange sigt, som SF deler – nemlig at kigge på årsagen i det her samfund, og det er et længere studium – også var så pragmatisk indstillet, at han mente, at de folk, der i dag står med problemet, ikke skal ofres på lang sigt.

Det synes jeg er klogt af Enhedslisten, og det betyder så også, at hr. Bruno Jerups afsluttende bemærkning var, at man støttede forslaget.

Jeg skal så alene runde af med at sige, at jeg mener, at så stor velvilje, som forslaget har mødt i dag, også forpligter. Jeg synes, det ville være rimeligt, hvis Folketinget, inden vi tager på juleferie – der er jo en tradition for i store sager at sætte ferierne som deadline – har fundet den finansieringskilde, der er forudsætningen for det her, og jeg vil godt spørge sundhedsministeren, om sundhedsministeren vil være indstillet på, at vi inden juleferien kan give et svar på den fremtidige finansiering af Ringgårdens projekt.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg tror, hr. Villy Søvnald hørte i mit svar før, at jeg ville gå hurtigt til de berørte ministre. Deri ligger selvfølgelig også, at jeg vil gøre, hvad jeg kan for at få en afklaring på situationen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.